INTERVENCIONS DE CONSERVACIÓ I RESTAURACIÓ

Per a una òptima conservació, s'aconsella evitar-hi la incidència de la llum directa i els canvis bruscos d'humitat i temperatura, intentant mantenir la humitat relativa entre el 40 i el 60% i la temperatura, entre els 19 i 21ºC.

La manipulació de la peça s'ha de portar a terme amb la protecció de guants per no transferir-hi substàncies greixoses.

També es recomana minimitzar l'exposició de l'aparell a l'atmosfera i a la pols.

L'aparell després de la restauració

Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Tortosa
Imprenta Queirol, SL. D.L. T 880-2016

CR
Conservació i Restauració
Escola d'Art i Disseny - Tortosa
Diputació de Tarragona
Conservació i restauració de béns culturals
del Camp de Tarragona i de les Terres de l'Ebre

CR

44
2016

GALVANÒMETRE ASTÀTIC DE NOBILI
Facultat de Física de la Universitat de Barcelona

Publicació de Conservació i Restauració
Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Tortosa

EADT Escola d'Art i Disseny Tortosa

Diputació Tarragona

DESCRIPCIÓ I ESTAT DE CONSERVACIÓ

El galvanòmetre és un aparell molt sensible que permet comprovar la presència dels corrents, però no dóna a conèixer la seva intensitat. Per aconseguir-ho cal construir taules, per mitjà de les quals es pot deduir la intensitat del corrent. El mètode més senzill per formar aquestes taules és el del multiplicador de dos filferros.

Aquest mètode consta d'un sistema d'agulles astàtiques de diferent llargària, que estan unides per un eix comú i penjades d'un fil fi. L'agulla llarga permet assenyalar damunt d'una escala graduada la direcció i la intensitat del corrent.

L'aparell està col·locat damunt d'una peu de ferro triangular amb alçada regulable d'anivellament, i cobert amb una campana de vidre que el protegeix de la pols i l'aire.

El galvanòmetre amida 24 cm x 36 cm x 24cm. El seu inventor fou el físic italià Leopoldo Nobili (1784-1835).

L'estat de conservació era bo, encara que tenia una capa de brutícia superficial molt important, i un petit trencament de la campana de vidre.

Els principals materials que componen l'aparell són: llautó lacat, coure, ferro pintat en negre (peu), vidre (campana) i fusta de caoba lacada (base).

L'aparell abans de la intervenció

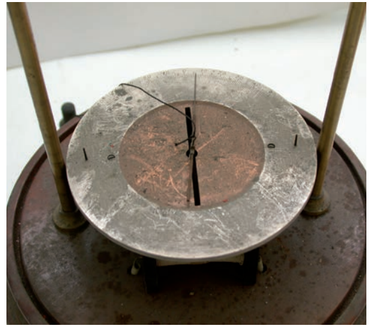

Detall de la capa de brutícia

INTERVENCIONS DE CONSERVACIÓ I RESTAURACIÓ

El procés d'intervenció s'inicià amb el desmuntatge i neteja de cadascun dels elements. Primer es va realitzar una neteja mecànica, amb paletina i aspirador. Després la neteja va ser humida, emprant aigua destil·lada i puntualment se li va afegir un tensioactiu amb un percentatge del 2%, per millorar l'eliminació de la brutícia.

Els acabats de la peça es trobaven en bon estat i, per tant, només es va aplicar un inhibidor a les superfícies metàl·liques on la laca pràcticament havia desaparegut, per tal de protegir i evitar futures oxidacions. També es va enganxar el fragment de vidre trencat que encara es conservava.

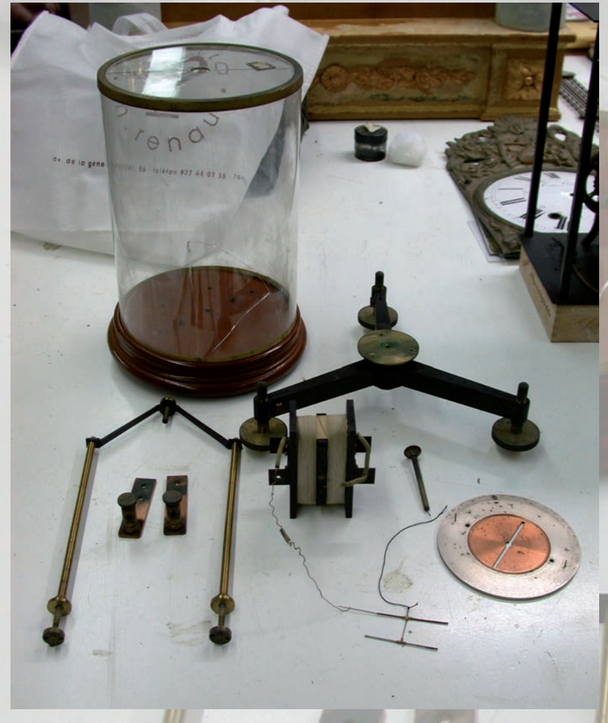

Elements desmuntats i netejats

Detall de la capa de brutícia

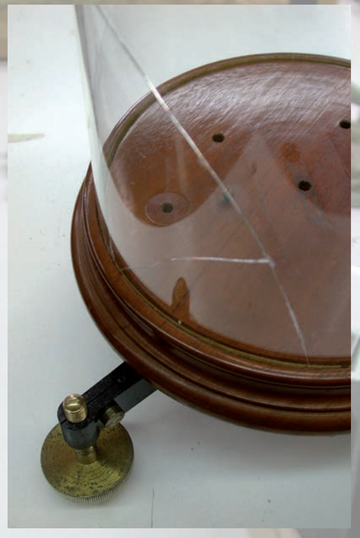

Detall del fragment de vidre adherit

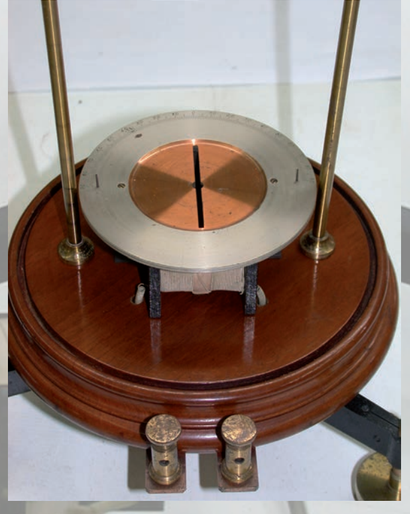

Aspecte dels elements restaurats